

Åbent brev til kommunalbestyrelsen

Når vi ser på det budget, der netop er forhandlet på Frederiksberg, glimrer de solide investeringer i den gode undervisning ved deres fravær. Det kan man isoleret set undre sig over, selvom vi godt forstår, at en samlet kommunalbestyrelse forsøger at prioritere skoleområdet mest muligt, og at fraværet af massive besparelser må ses som en defensiv succes for skolerne.

Vi vil gerne anerkende kommunalbestyrelsen for det store arbejde og ansvar, det er at lægge et budget i en økonomisk situation, der er alt andet end prangende på grund af en mindre serviceramme og en udligning, som rammer uforudset og måske også utilsigtet. Det er ikke let at lave et solidt budget, når man er den kommune i landet, der har færrest midler til velfærd pr. indbygger.

Når det er sagt, bliver vi også nødt til at understrege, at Budget 2027 er blevet et tydeligt tegn på, at der langt fra er enighed om, hvad der skal til for bedst muligt at understøtte skolens opgave.

I år falder budgetforhandlingerne på et særligt tidspunkt for skolerne. Både fordi regeringen har gjort folkeskolen, herunder finansieringen, til et prestigeprojekt, og fordi de netop offentliggjorte PISA-resultater har sat spot på en folkeskole, der er under fagligt pres. Der er nu bred enighed om, at der er brug for nye og betydelige investeringer i folkeskolen. Det er svært at komme uden om. Og det er i øvrigt også noget, vi i FLF gennem en årrække har gjort tydeligt, blandt andet gennem vores investeringskatalog.

Selvom der i 2027 bliver tilført flere midler til skolen, end der tages, er billedet allerede i 2028 omvendt. I 2030 er der samlet besparelser på 6,1 mio. kr., mens investeringerne er faldet til 2 mio. kr., fordi mange af de tilførte midler er midlertidige.

Besparelserne betyder, at der igen i år er forhandlet et budget, hvor der er færre ressourcer til skolens undervisningsopgave, og hvor der lægges op til færre læreruddannede i den undervisende del af skolen, mens andelen af pædagoger modsat forventes at stige. Dertil kommer, at dele af børnehaveklasseledernes skoleforberedende arbejde og indsats for et stærkt klassefællesskab nu skal løses et andet, uspecificeret sted i skolen.

Samtidig med at besparelserne på undervisningsudvalgets del af budgettet rammer skolens kerneopgave, tilføres der midler til indsatser, der ligger uden for den. Der er ikke noget i vejen med hverken fraværs- eller trivselskoordinatorer, men det er en væsentlig pointe, at disse funktioner kommer i spil, når der er opstået problemer, som ikke kunne håndteres i den almindelige undervisning. Det paradoksale er, at man prioriterer indsatser uden for undervisningen samtidig med, at man nedprioriterer indsatser i undervisningen og dermed forringer mulighederne for at gribe problemerne, før de vokser sig store.

Det er også svært at forstå, at både den socioøkonomiske pulje, timebanken, midler til dansk som andetsprog, teknisk service og ikke mindst antallet af børnehaveklasseledere reduceres samtidig med, at der tilføres midler til Haver til Maver, demokratiforløb med Brobyggerne og en ny skolefest for 9. klasse.

Som fagprofessionelle lærere og børnehaveklasseledere er det svært at læse kommunalbestyrelsens prioriteringer som andet end udtryk for en fejlfortolkning af, hvad skolen har brug for. Allerede nu, før I har vedtaget budgettet endeligt, kender vi til en opsigelse fra en børnehaveklasseleder, som er direkte begrundet i den konkrete besparelse og

usikkerheden i, at man fra år til år skal kæmpe lokalt for at bevare en fuldtidsstilling med opgaver funderet i ens faglighed og funktion.

Det har vi brug for at sige klart og tydeligt: Man styrker ikke skolen ved at smøre et lag flot fernis hen over en hverdag, der har så store problemer med at hænge sammen, at det er nødvendigt at investere i fraværs- og trivselskoordinatorer.

Vi ser prioriteringerne som udtryk for, at der er for stor afstand mellem det politiske niveau og det, der sker i klasseværelserne på kommunens skoler.

På Frederiksberg er tidspunktet ikke bare særligt på grund af PISA, men også fordi vi står over for store strukturelle forandringer i skolevæsenet med både omstilling af specialområdet og en ny ressourcetildelingsmodel. Med de takter, der tegnes i dette budget, samt udsigten til øget fokus på økonomiske incitamenter og budgetstyring er der brug for at sige tingene klart:

Vi står med et skoleproblem, som skal løses i skolen, men vi ser, at kommunen igen og igen fokuserer på at løse det økonomiske problem, som skolens udfordringer afføder. Men vi kan ikke spare eller økonomistyre os til en løsning. Det kræver solide investeringer, så lærerne i den almindelige undervisning får bedre mulighed for at lykkes med opgaven, og så der er reelle alternativer, når klassefællesskabets behov ikke længere er foreneligt med den enkeltes behov. Vi må stoppe ulykken, før vi iværksætter flere redningsaktioner.

Vi har brug for:

- Tid til udvikling af undervisning og didaktik - fx i arbejdet med fagfornyelsen
- Tolærerordninger
- Nedsættelse af undervisningstimetallet
- Styrkelse af klasselæreropgaven og deltagelsesmuligheder for alle
- Tid til teamsamarbejde, planlægning og koordinering af fælles indsatser og strategier for klassen
- Solid finansiering af specialområdet

Vi forstår godt, at det kan være svært at tilføre flere midler i den økonomi, kommunen har. Derfor har vi brug for, at også I politikere vender jer mod Christiansborg og fortæller, at der er brug for investeringer. Og vi har brug for, at de prioriteringer, I laver i forbindelse med budgettet, understøtter vores opgave i klasselokalerne i videst muligt omfang.

Vi vil gerne i dialog, og I er altid velkomne til at komme på besøg i en klasse eller til en snak med et team eller et lærerkollegium, hvis I vil vide mere om, hvad vi som lærere har brug for.

Med venlig hilsen

*Bestyrelsen i Frederiksberg Lærereforening og
En samlet TR-gruppe for lærerne på Frederiksbergs folkeskoler*